

Când e omul...

Ina M.

Când e omul pâine caldă,
Lacrimile ochii scaldă,
Suferința lor o lacră
De recunoștința sacră.

Când e omul plin de har,
Sufleul n- are hotar
Și se- naltă- n bucurie
Căci nu mai e- n colivie.

Când e omul mântuit
Sufletul lui s-a topit
În iubire și- armonie...
El devine o făclie
Pentru cei care nu știu
Calea- n marele pustiu.